

מדריך לכשרות

עלון יומי להתאחדות הקהילות

יום שבת קודש | פרשת חיי שרה | כב מרחשוון



שנת התשע"ה

נתייסד בארה"ב בחודש אדר-ניסן ה'תשל"ד משנה א' קונטרס א' (כרך א')
עד חודש אדר-ניסן ה'תשנ"ח - שנה ח' קונטרס מ' (כרך ח'),
וכעת מתחדשים וממשיכים בעוה"ש"ת בעלון יומי לכל ימות השנה

כולל תשובות מכתבים ובירורים
בענין כשרות המאכלים והבשר

דבר המערכת (בהמשכים)

דבר המערכת

המערכת על תיקון הכשרות

יותר מאלף ספרים וקונטרסים
וקול קורא'ס שיצאו לאור
במשך יובל שנים תשכ"ה-תשע"ה

המזון בהלכה

מכתבים של גדולי ישראל ז"ע,
ולהבחל"ח גדולי ישראל שליט"א
על כשרות הבשר שאנו אוכלים.

מצב הכשרות בימינו

חזקת כשרות של הרבנים המכשירים

המערכות על תיקון הכשרות

יותר מאלף ספרים וקונטרסים וקול קורא'ס
שיצאו לאור בשנים תשכ"ה-תשע"ה.

מהמתרחש בעולם הכשרות

מאמרים שנכתבו בארצות הברית לפני מאה שנה
בענייני הכשרות

מה אנחנו אוכלים? מי מספק לנו את הבשר?

כתבות מהעיתונים שרוב הבשר שאנחנו אוכלים,
בא מהערבים.

שמע בני עצות לתיקון הכשרות

ועוד.

הנה בחוה"מ סוכות העבר תשמ"ג לפ"ק, העליב אדמו"ר מפורסם וביזה ברבים במעמד אלפי ישראל, לרב חשוב א' מיחידי סגולה בדור האחרון הזה, איש צדיק תמים אשר מעודו לא מש מאהלה של תורה, ת"ח עצום, זקן ויושב בישיבה מרביץ תורה ברבים, והעמיד תלמידים למאות בדרך אבותינו ורבותינו הק' זי"ע, וידוע ומפורסם לרבים שבכל מעשיו כוונתו לש"ש.

והאדמו"ר הנ"ל העליב וגינה אותו בלשונות גנאי, אשר תצילנה אזני כל שומע, שכאילו הגה"צ הזה הוא שקרן ומלא רשעות וכמו"כ שהוא מלא שנאה ליהדות החרדית, ובאותו מעמד הרבה ביתר שאת לגנות כל משפחתו של הגה"צ הזה, משפחה שלימה של ת"ח ויראי ד' כולם אהובים כולם ברורים לאמר עליהם, שהם הם שונאים מובהקים של יהדות החרדית וכל מחשבתם לרופף ולהרס חומת הדת, וצריך לידע זאת ולהכיר השונאים ולהתבדל מהם כמו מן כל ה...

אוי לאזנים שכך שומעות והישמע כזאת והעם לא יחרדו ואין פוצה פה ומצפצף נגד החיה"ש הנורא.

ונפלא הדבר האין יכולין להעיז כ"כ לבזות בפני כל עם ועדה איש צדיק תמים ולבדות עליו שקרים גלויים בו בזמן שידוע ומפורסם להיפוך ממש, היינו שהגה"צ הזה ומשפחתו שיחי', עמדו תמיד לימין יראי ד' וכל מעשיהם מעולם רק לבנות חומת הדת ולא להרס ח"ו, ובפרט מעת שהורם הנזר והוסרה העטרה שנסתלק לחיי העוה"ב גאון עוזנו מרן הגה"ק מסאטמאר זי"ע ועכ"י וקמו רשעים וחצופים מחבלים כרמים לבלע את הקודש ולנטות ממסורת האבות, אז העמיד עצמו הגה"צ הנ"ל בגאון ועוז בגלוי ובפירסום רב לימין יראי ד' ויהדות החרדית, ובמשך כל הזמן הוא להם לעזר ואחיסמך מלוחציהם ומדוחקיהם מבפנים ומבחוץ, ואף שנעשה הגה"צ הזה כמטרה לחץ ששפכו עליו החצופים קיתונות של בוז בעיתוניהם עכ"ז לא נטה מן המסלה להיות עומד מן הצד ולהסתיר האמת.

וכעת יבא אדמו"ר ויהפוך הקערה על פיה, לגנות ולבזות אותו צדיק וגאון ת"ח עצום ענוותן ושפל ברך גודר גדר ועומד בפרץ, לאמור עליו שהוא מן השונאים של יהדות החרדית, האין יכול החי להכחיש את החי. ואף אם ימצא לפעמים שיש לת"ח א' מהלך שונה, גישה אחרת באיזה ענין מן ת"ח שני, האם מותר ח"ו להקל בכבודו מחמת שלא עשה או שאינו עושה כהבנת השני.

המשך בעלון הבא



ועד הכשרות להתאחדות הקהילות

ארגון המוקדש לתיקון מצב הכשרות

בהשתתפות הרבנים והקהילות ולומדי תורה לשמה

בפיקוח כ"ק האדמו"ר רבי שלום יהודה גרוס

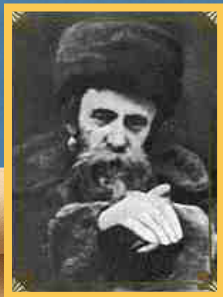
אבדק"ק האלמין שליט"א

מחבר יותר מאלף ספרים על כל יסודי הדת



המזון בהלכה

מכתבים של גדולי ישראל זי"ע
ולהבחל"ה גדולי ישראל שליט"א
על כשרות הבשר שאנו אוכלים



חוץ מהבטחות לא נעשו!

ט. בשנים האחרונות שמענו דברי התעוררות שיעשו משהו נגד ההפקרות השוררת בשטח זה, אך חוץ מהבטחות, דברים ממשיים לא נעשו.

י. היות ולצבור הרחב לא ידוע מה קורה בשטח שחיטת הבשר שאנו אוכלים, מצאנו לנחוץ וראינו לעצמנו חובה לאסוף כל הפרטים ממה שבא לידינו כדי לפרט המצב בפרטות, דבר שהיו חייבים כבר לעשות מזמן (והגאון האדיר הרב רבי שמחה בונם ליבערמאן שליט"א עשה כבר בזה עבודה גדולה במסירות נפש ממש ביחד עם כל הרבנים בלונדון, אך לא נלקט הכל בשלימות [מפני הפחד] עד היום הזה).

הנה כתיב בפסוק (ויקרא יח, ה') אשר יעשה אותם האדם וחי בהם, ויש לדייק שאמר לשון רבים אותם, וחי בהם. ואפשר לומר ע"ד שאחז"ל המתחיל במצוה אומרים לו גמור בלי הפסק, [שכל המתחיל במצוה ואחר גומרה נקראת על שם גומרה], ובמקום אחר אמרו (ע"פ ויקם משה את המשכן), אין המצוה נקראת אלא על מי שגומרה, (רש"י עקב ח' א' בשם המדרש, וע"ע דעת זקנים מבעלי התוספות שם, סוטה י"ג), [וע"ע בספורנו בד"ה כל המצוה אשר וגו' דבר נפלא מאוד], ולאידך גיסא אמרו במקום אחר המתחיל דבר הוא העיקר (פס"ז שמות טו), וצ"ב דברי חכז"ל כי נראים כסתירה.

ואפשר לומר דמקודם רוצים חז"ל לעורר אותנו להתחיל המצוה שלא לעבור על "ושמרתם את המצוות", אל תקרי המצוות אלא המצוות (מכילתא), ואח"כ כשכבר עשה המצוה, אומרים לו לאדם אין המצוה נקראת אלא על מי שגומרה.

וזהו שאמר הכתוב וחי בהם בלשון רבים, וכן אמר מקודם אשר יעשה אותם בלשון רבים, פ' שיעשה כל המצוה, בין ההתחלה ובין הגמר, שיגמור את כל המצוה ולא יספיק במה שהתחיל את המצוה, ואז יקרא על שמו, שעשה את המצוה בכל פרטיה, אשר יעשה אותם האדם וחי בהם.

דוגמא מהשחיתות והשוחטים מהעבר - ומהיום

בא וראה מה שקרה להדור הזה בעניני שחיטה, מבהיל הרעיון.

כמה שוחטים היו בעבר?

כמה שוחטים יש כהיום

בדור העבר היה בכל עיר וכפר קטן שוחט ושחיטה ורב ות"ת, והי' פרנסה לכל אחד ואחד.

המשך בעלון הבא

המערכות על תיקון הכשרות

יותר מאלף ספרים וקונטרסים
וקול קוראים שיצאו לאור
במשך יובל שנים תשכ"ה-תשע"ה

בהמשכים

אזהרה ובקשה לבנות ישראל הכשירות	ענין שלום בית במה שאמרו חז"ל אין לך אשה כשרה בנשים, אלא שעושה רצון בעלה
קול קורא א' מחיצה - מהחפץ חיים זצ"ל	קול קורא א: - אזהרה רבה ואיסור גמור מגאוני אירופא וארץ ישראל בשנת תרפ"ה-תרפ"ו איסור וחרם הקדמונים על העושים בית הכנסת בלי מחיצה כהוגן שהאנשים לא יראו את הנשים. מאת הגה"צ: החפץ חיים, ר' חיים עוזר אבדק"ק קאוונא, ר' יחזקאל ליפשיץ אבדק"ק קאליש, ר' אברהם יצחק הכהן קוק רב הראשי בירושלים, ר' יצחק ירוחם דיסקין מירושלים, ר' מאיר אראק אב"ד טארנא, א"י הכהן בורשטיין אב"ד טאווריק, ר' מאיר הילדעסהיימער הרב דבערלין. - מהגה"צ רבי שלום יהודה גראס אבדק"ק האלמין ברוקלין שנת תשמ"ג לפ"ק
שמע ישראל - לא עת לחשות פסק דין עם חתימות מע"א זקני הדור בשנת תרכ"ו	מתוך הפסק דין של גאונים וצדיקים משנת תרכ"ו, ובו י' סעיפים, א. שאסור ליכנס להתפלל בבית המדרש שהמחיצה אינו בשלימות שיוכלו להסתכל אנשים בנשים, ואם נעשה המחיצה באופן כזה, אסור לכנוס בתוכם. א. ואין חילוק בין שאר ימים לשבת וראש השנה ויום הכיפורים, ואף אם צריך להתפלל על ידי כן ביחידות. ב. ואסור לעשות בית הכנסת כמגדל. ג. ואסור לכנוס להתפלל בבית הכנסת אשר אין לה בימה באמצע. ד. אסור לשנות שום מנהג יהדות או שום נימוס בית הכנסת מאשר מקובל מאבותינו ואבות אבותינו.
מקדש מעט	על קדושת בית המדרש, ביאור מקיף על כל הנוגע להתרשלות אמירת אמן יהא שמה רבא, והדרכות נכונות להורים ומלמדים ושאר ראשי העם. מראה באצבע בש"ס ובכל מדרשי חז"ל כי חומר הענין מורכב על ראשי העם, על המלמדים, ועל האבות שאין עושין כפי המוטל עליהם. ברוקלין ניו יארק שנת תשד"ם.. - מהגה"צ רבי שלום יהודה גראס אבדק"ק האלמין ברוקלין שנת תשמ"ג לפ"ק.



50

יובל שנים של פעילות המערכה

מהמתרחש בעולם הכשרות

מאמרים שנכתבו בארצות הברית לפני מאה שנה בענייני הכשרות

מהרידב"ז

ומהרב הראשי דארצות הברית הרה"ק רבי יעקב יוסף הערמאן זי"ע שמסר נפשו על הכשרות, ומתוך האיומים שאיימו על חייו והצרות שהיו מנת חלקו בימים ההם, נפל למשכב עד לפטירתו.

הנה זה מזמן שנדפס במדריך הכשרות על ההזנחה גדולה בשטח הכשרות, אפי' בין השופר, שופרו שהם מפרסמים שהשגחתם היא למהדרין מן המהדרין ועומדים תחת השגחת היימישע רבנים ואדמו"רים, ובפרט בשחיטת גסות ועופות, ובאו דבריהם בשני חוברות של המדריך נדפס בשנת תשל"ז, והדבר עשה בשעתו רעש גדול עד שנרעשו אמות הסיפים, ופה ופה שמעו תביעות לעשות התקונים הדרושים, והי' זה קודם חג הפסח.

מה עשו הבעלי בתים על אידישקייט באמעריקא בכלל ובוויליאמסבורג בפרט, נעשו לרוח של שקר בפי נביאיהם הם הרבנים המלחכי פינכו שלהם, כשהגיע שבת הגדול הוא השבת שמנהג קדמונים שהרבנים ידרשו להזהיר ההמונים לעמוד על המשמר לשמר את עצמם ולגדר גדרים שלא לבא לידי איסור, ובמקום להרעיש על התיקונים הדרושים הוכרחו הרבנים לדרש כנביאי אחאב שהכל עצהיו"ט ואך טוב ושלום במחננו ואין יסוד להשמועה כדרכם בטומאה בכל פעם שמביאים תלונה נגדם מכחישים את זה (בה בשעה שנתברר הדבר או אחד מרבניהם ה"ה כש"ת הרה"ג מטשאקאוה שליט"א וכנדפס מכתבו שם בקובץ המדריך, איך שכותב אל הנהלת התאחדות הרבנים לאחר שבקר במקומות שחיטה וכותב שם על ההזנחה ומדבריו מתאשרים כל התלונות כעין שנדפס בקובצי הכשרות עד כי כך שא' מרבניהם אמר בדרשתו על עסקני הועד אף שכוונותיהם רצויים אך אין מעשיהם רצויים. ותיכף אחר הדרשה התנפלו עליו אנשי הכת הטמאה החנפים הצבועים שמתכסים באדרת שער שגנבו מפנחס קנאה, וצעקו עליו איך הרהיב להגיד שכוונותיהם רצויים, והוכרח לנגד רצונו להחזיר ולהגיד כל מה ששמו בפיו, אמר בדרשתו על אנשי ועד הכשרות הגם שכוונותיהם רצויות אבל אין מעשיהם רצויים.

וככה הם מעשה הכת, ומה לנו להאריך בזה, אבל העיקר שאז בעת הזאת קראו את הרה"ג מדעברעצין שליט"א אל האדמו"ר מסאטמאר זצ"ל, ומסתמא כבר הביאו דבה לפניו על הרב מדעברעצין כי מחריב את היהדות החרדית ושיגיד לו שיפסיק את העבודה עם הוועד כשרות, (כמו שהוכיח סופו על תחילתו) אבל הרב מדעברעצין תיכף בהכנסו פנימה התחיל לדבר, ואמר היות שישנם אברכים שאומרים שראו דברים שלא כשורה אצל השחיטות, והגם שגם הוא לא יודע אם יש ממש בדבריהם, אבל במקרה כזה צריכים להושיב ביד, לשמוע מה בפעם ולברר הדבר ע"כ, וכאשר שמע הגה"ק מסאטמאר את דבריו אמר יא' אודאי זא'ל מען זעצען א' ביד ותפס את ידו הרב מדעברעצין ונתן לו סל של ברכות ע"ז, זה הי' ערב שבה"ג תשל"ז, ותיכף אחר

מצב הכשרות בימינו

חזקת כשרות של הרבנים המכשירים

דהיינו כשהשוחט ירא שמים אז הכשרות הולכים לאכילה והטריפות נותנים להכלבים שזה מנת חלקם כמו שנאמר "לכלב תשליכון אותו", ועל כן הם שוחקין, ואם כן הרי זה סימן שאליהו הנביא בעיר, כיון שאכילת הבשר הוא כהוגן, אבל אם השוחט שוחט שלא כהוגן והוא מאכיל נבילות וטריפות לישראל חס ושלום, אז גוזל חלק הכלבים ועל כן הם בוכין, ואז מלאך המות בעיר. וראיתי כתוב מהבעל שם טוב זצ"ל על פסוק בזע"ם תצעד ארץ, שזע"ם' ראשי תיבות זביחה עירובין מקוואות. עוד ראיתי בספר "זבחת כאשר צויתך" (שהוציא לאור השו"ב הרב וואלדמאן חסיד בעלז) שעל הסכין צריך לראות השם הוי' ואם לאו ח"ו ... ורבינו הבעל שם טוב בא לעולם לתקן השחיטות, שרוב השוחטים שחטו אז עם סכין פגום, והבעל שם טוב עשה והתקין סכינים חדשים, והיה מלחמה גדולה נגדו. (עיין שו"ע הרב יו"ד סימן י"ח מה שכתב בזה).

אחר כל זה סיפרתי לחבר שלי שהוא שוחט על כל מה שקרה לי, ואמר לי, שכתוב בספר אחד שבאושביץ בבתי הגז באותו מקום שהרגו ששה מליון יהודים היה לפני זה בית שחיטה גדולה ששחטו בהמות לאלפים ולרבבות לכל מדינת גרמניה-וועד מדינות, והמסחר גדל כל כך, עד שעשו שם ממש על ידי בית השחיטה תחנה מרכזית לרכבת מיוחדת בסיטונות להביא ולהוליך בהמות (ובלשונות שלהם קעטיל טרעין) - KETEL TRAN.

ובאותן הרכבות (וואגון - WAGON) שלקחו את הבהמות לשחיטה לקחו במדה כנגד מדה את כל היהודים לשחיטה באותן הקעטיל טרעין כידוע, וזרקו את היהודים בפנים הטרעין הרבה יותר וגרוע ממה ואיך ששמו שם את הבהמות רח"ל.

ואחד סיפר לי איך שזוכר איך שבעסטריין עשו מבשר יהודים שניצל ומכרו השניצל הזה לאכול לאנשים, ומי יודע כמה יהודים אכלו השניצל הזה שעשו מבשר חבריהם, וזה ממש מתאים למה שכתב השבט מוסר מספר הגלגולים, שמאנשים נעשים בני אדם.

עוד מספר לי ששמע מהרבי מקלונבורג ז"ל שבעל הדברי חיים מצאנו ז"ל כתב בשו"ת דברי חיים" (יו"ד ח"א סימן ז') על גרמניה, ומבאר שם שאין עבירה כמאכלות אסורות שמטמטם הלב הישראלי, ובעוה"ר ראינו על ידי זה יצאו מן הדת כמה קהילות בארץ לוע"ז [לערך ארבעה מיליאן יהודים רח"ל] שאכלו ונתפטמו בנבילות וטריפות על ידי השוחטים ובדוקים הקלים, וגברו

המשך בעלון הבא



שמע בני

עצות לתיקון הכשרות ועוד

בתוך הדברים עברנו על עשרות ספרי שו"ת שמביאים איך שבכל דור ודור הצליח מעשה בעל דבר נגד הכשרות והשחיטה שלא תהי' כהוגן, כמבואר בשו"ת דברי חיים יורה דעה סימן ז' ועוד. וסיפר לנו אז המעשה מר' ימים שו"ב, השוחט של זקינו הרה"ק ר' ברוך גארליצער זי"ע, המעשה הזאת נדפס אח"כ בס' ישראל סבא, וז"ל שם:

בחסיד גורליץ היה אחד בשם מוהר"ר בנימין שו"ב דק"ק טורנא שהי' מכונה בשם ר' ימים שוחט שהי' השוחט היחידי שהרה"ק מגורליץ נתן לו קבלה שיוכל להיות שוחט בישראל.

אגב אביא עובדא נפלאה שקרתה לו להר"ר בנימין הנז' עם רבו הקדוש מגורליץ זי"ע. מוהר"ב, שהי' שו"ב בטורנא הוצרך לעזבה מסיבות מסוימות ועבר לברלין והתגורר שם בגרינדייר שטראסע. בברלין הי' מנהג השוחטים לבדוק את הבהמות השחוטות רק בבדיקת פנים, ובדיקת חוץ בנפיחה לא נעשתה אא"כ נתעוררה שאלה, וזאת, עפ"י חוקי פקודת העירי' מטעמי היגיינה, דבר זה הי' מפורסם בין החסידים אשר מסיבה זו נמנעו מלאכול בשר בברלין (כאשר נקלעו לשם לרגל מסחרם), כאשר נודע להרב של הקהלה החרדית בברלין ששוחט מעדת החסידים בא להתגורר בברלין, בא אליו והציע לפניו להיות שו"ב בקהלתו, הר"ר בנימין סירב באומרו שאינו יכול לשחוט שם כל זמן שאין בודקים את ריאות הבהמות בנפיחה, בשמוע זאת הרב, חשב ארוכות בדבר ואמר לו שהוא

המשך בעלון הבא



מה אנחנו אוכלים? מי מספק לנו את הבשר?

כתבות מהעיתונים

שרוב הבשר שאנחנו אוכלים, בא מהערבים.

אָדָם קָצוּבִין לוֹ מֵרֹאשׁ הַשָּׁנָה וְעַד רֹאשׁ הַשָּׁנָה וְאִין אָדָם נוֹגֵעַ בָּמָה שְׂמוּכָן לַחֲבֵרוֹ אֶפְּסִילוֹ כְּמֵלֵא נִימָא. וְאִם מֵאֲמִין אֶתָּה בְּדַבְרֵי חֲכָמֵינוּ, הָרִי תַּדַּע שְׁלֵא יוֹעִילוּ לוֹ לְעָרִיץ הַתַּחְבּוּלוֹת הַכִּי חֲרוּצוֹת, עַל כֵּן לֹא תִירָא בְּפָנַי בְּעַל דִּינָךְ הַקָּשָׁה. וְאִנִּי, בְּבוֹאִי מִן הָעִיר, לֹא אֶסּוּר אֶל בֵּיתִי עַד אֲשֶׁר אָבוּא אֶל הַפְּרִיץ, וּבְרָצוֹן הָעֲלִיוֹן וְחֶסֶדוֹ הַגָּדוֹל אֶהְיָה שְׁלִיחַ 'טוֹבָתָךְ'.

אחר הדברים האלה קָם בו העשיר את הפתוב: "תנו שְׁכָר לְאוֹבֵד וְיִין לְמִרְי נֶפֶשׁ" וַיִּשְׁתּוּ שְׁנֵיהֶם לְחַיִּים וּלְהַצִּלָּה וַיִּשְׁלַחֻהוּ לְבֵיתוֹ לְשָׁלוֹם.

וַיֵּצֵא הַמוֹזַג מִבֵּית הָעָשִׂיר וַיָּבוֹא אֶל אִשְׁתּוֹ וַיִּסְפֶּר לָהּ אֵת כָּל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דָּבַר עִם הָעָשִׂיר וְלָבוּ מֵלֵא תַקְוָה לְיָמִים בּוֹאִין.

אף אשתו לא מצאה נחומים בְּדַבְרֵי הַגָּבִיר אֲשֶׁר דָּבַר עַל לֵב בְּעָלָהּ, וַתִּבְרָךְ וַתִּדְבֹּר אֵלָיו דְּבָרִים בּוֹטִים כְּמִדְּקֵרוֹת חֶרֶב, לָבָה הִיָּה מֵלֵא יָאוֹשׁ וּפְחַד וְהִיא רָאֲתָה בְּעֵינֵי רִוְחָה אֵת מִסִּיג גְּבוּלָם כְּשֶׁהוּא הוֹלֵךְ אֶל הַפְּרִיץ וּמִנְשֵׁל אוֹתָם מֵעַל פְּרָנְסָתָם.

בְּעָלָהּ יָשֵׁב וְלֹא יָכוֹל לְהִשָּׁיב לָהּ דְּבַר, וּכְשֶׁהִתְחִיל לִפְסִיָּהּ, לְדַבֵּר עַל לָבָה וּלְחַזְקָה בְּדַבְרֵי אֲמוּנָה וּבִטְחוֹן, פָּרְצָה בְּבִכָּיָה וּבִילָלָה וְהֶאֱשִׁימָה אוֹתוֹ שֶׁהוּא וְרַק הוּא אֲשֶׁם בְּכָל הָאֶסּוֹן וְשֶׁר קָרָה לָהֶם.

לוֹ הִיָּה בָּא אֶל הָעָשִׂיר אִישׁ אַחֵר, לֹא הִיָּה מִסְתַּפֵּק בְּמִשְׁלֵים וּבְדַבְרֵי כְּבוֹשִׁין לְבָד, לֹא הִיָּה נִפְטָר מִמֶּנּוּ עַד אֲשֶׁר יִלָּךְ אֶל הַפְּרִיץ וַיִּסְדֹּר אֵת הַכָּל בְּכִי טוֹב.

כָּכָה עָבְרוּ עַל הַמוֹזַג יָמֵי רִיב וְרָגָז וּבְבִיתוֹ אִין שְׁלוֹם וְשָׁלוֹה, אִף סוּף סוּף חָלְפוּ יָמֵי הָעִיר אֲשֶׁר בְּלִיפְצִיג, וְהָעָשִׂיר קָם אֵת דְּבָרָיו, עוֹד לֹא דָרְכוּ רַגְלָיו עַל מִפְתָּן בֵּיתוֹ, סָר אֶל בֵּית הַפְּרִיץ וַדָּבַר אִתּוֹ עַל דְּבַר הַמוֹזַג וְחִכְיָתוֹ, וַדָּבָרָיו מִצָּאוּ מִסְּלוֹת בְּלָבָבוֹ.

כְּאֲשֶׁר יָצָא הָעָשִׂיר מִבֵּית הַפְּרִיץ, שָׁלַח לִקְרֹא אֵת הַמוֹזַג וַחֲדָשׁ אֵת הַחוּזָה לְעָשֶׂר שָׁנִים.

לְיָמִים, נִפְטָר הָעָשִׂיר וְהָלַךְ לְבֵית עוֹלָמוֹ, בְּנֵי הָעִיר קָרְאָקָה הַסְפִּידוּהוּ כִּהְלָכָה וְהִבְיָאוּהוּ לְמִנוּחַת עוֹלָמָם: אֲשֶׁר נָאָה לְגָבִיר בְּעַמּוֹ.

לִילָה אַחַת בָּא בְּחִלּוֹם אֶל רַבּוֹ בְּעַל הַב"ח וְאָמַר לוֹ:

"בְּאִתִּי אֵלָיךְ מוֹרִי וְרַבִּי לְסִפּוֹר לָךְ אִיךְ קָבְלוּ אֵת פָּנַי בְּפִמְלִיָּה שֶׁל מַעֲלָה אַחֲרֵי מוֹתִי.

מכתבים למערכת

יעקב זילבערמאן

כ"ז השרי תשל"ד

כבוד מוהר"ר שלום יודא גראס נ"י.

ספרך היקר - נפש ישעי' - בא לידי לפני איזה ימים, ונהנתי ממנו עצה ותושי' וקניתי בכסף מלא. יישר חילי' לאורייתא! ולהרבות קדושה בישראל (כי הרמב"ם הלא הציג הל' מאכלות אסורות בס' קדושה. וכן הרמב"ן בפ' עה"ת ריש קדושים, (בהשיגו על רש"י) מקשר את המ"ע של קדושים תהי' עם תאוות היתר, ומכ"ש לתאוות איסור. בעניני אכילה. (ומקרא מלא דיבר הכתוב, כי עם קדוש אתה וגו' לא תאכל כל תועבה).

אך נפשי בשאלתי, להשיב לי בבירור ובמוקדם (כי דעתי נשמעת פה לרבים, בעניני INGREDIENTS של מאכלים וממתקים וכו'), ונא ונא להשיב תשובה ברורה ומפורטת.

דו"ש, מכבדו ומוקירו.

יעקב זילבערמאן

המשך בעלון הבא

גדולי הדור פסקו! תרמו אל מפעל הזהר העולמי, (ישירות לדפוס) והיו שתפים להצלת עם ישראל על ידי חלוקת דפי זהר היומי

ספרים ועלונים בחנם: 0527651911

www.ha-zohahr.info/www.israel613.com/www.allzohar.com/HA-ZOHAR.NET

www.israel613.com/SHULCHAN ARUCH.htm